ficiatur ab eo ceſſare. Nõne qui ceſſꝫ vl' do
mum cepit edificare. nec vult ꝯſummare la
bores ⁊ expẽſas amittit. Sic qui deo illo ſa
cro tẽpe ſuiuit ieiunãdo. orando. elemo
ſinas frequẽtando ⁊ hmõi. vt ſibi ſedem et
locũ in celo ꝯſtrueret. ſup hoc ꝯfeſſus et cõ
municatꝰ. nichil ſibi ꝓderit niſi in dei ſui
cio pſeuerauerit. vñ Grego. in moralibꝰ et
recitaꝰ de peni. di. iij. Incaſſum quippe bo
num agiꝰ. ſi añ vite terminũ deſeratur quia
et fruſtra velociter currit. qui priuſq̄ ad me
tas ꝑueniat deficit. Nulli dubiũ quin plꝛes
deuote pſone ſint hñtes ꝓpoſitum de cetero
firmiter deo ſuire. et in eius ſuicio vitam fi
nire. ſed dyabolus ꝑ ſuam aſtutiã tales im
pedit. vnã ꝑ diuitias. aliam ꝑ delicias vl' ho
nores ꝙ pauce ad finem debitũ ꝑueniant.
A ¶ Quod oñdiꝰ in fabula Ouidij libro. x
meba. in atholante cenei filia pulcerrima. q̃
a reſponſo deoꝝ hñit ꝙ vita caritura eſſet
ſi alicui nuberet. que territa ꝯiugium fugie
bat ⁊ ſiluas frequẽtabat. verũ quia velociſſi
ma erat curſu. ſtatuit vt quicũq̄ ipſam in ꝯ
iugem hr̃e vellet. prius cũ ipa curſu conten
deret. et ſi eam poſſet ſupare eius cõnubio
frueretꝰ. Si vero ſupatus ab ipa exiſteret ca
pite truncaretꝰ. Cũ igiꝰ plꝛes ſub hac lege
eius cõnubia petiſſent et victi capita perdi/
diſſent. affuit ypomenes thebanus iuuenis
qui lege cõtemptꝰ. curſu contẽdit cũ virgĩe
et eius motus ſpẽ. ſperat inſupabilẽ ſupera
re. Virgo aũt audacie ꝯpatiens ſibi diſſua
debat cõiugiũ. ypomenes vero ad veneris
fugit oraculum. et eius in hoc negocio petit
opem. Venus ergo miſerta iuuenis tria ei
poma largiꝰ ⁊ qualiter vteretꝰ eiſdẽ inſtruit
Ambo igiꝰ curſum ſimul arripiunt. ſed cito
poſt virgo ꝑterit fatigatum. qui vinci metu
ens pͥmũ pomũ ꝓiecit in obliquũ. qḋ admi
rans virgo ad pomũ diuertit d̾ ſtadio. ⁊ ſic
ſpacium tranſeũdi ſibi dedit. Cũ ergo hoc
iam ter feciſſet ⁊ ꝓpter poma aurea acquiren
da virgo d̾ ſemita declinaſſet. ponduſq̄ po
moꝝ ipſam nõ modicũ oneraſſent. iuuenis
pͥmo venit ad terminũ. ⁊ ſic optatum aſſecu
tus eſt connubiũ. Virgo illa eſt aĩa ſiue de
uota pſona multis virtutibꝰ ornata. que eſt
velociſſima et intẽta ꝓmittẽdo. ⁊ in ꝓpoſito
faciendi que his tempꝛibꝰ frequẽter auiſata
ne peccando dyabolo cõſentiat. alꝰ vitam
amittat eternã. Hãc ergo ypomenes. id ẽ
dyabolus. ne iuxta ꝓpoſitũ currat. et termi
num vite eterne ꝑtingat. non ceſſat tempta
tionibꝰ ꝑſequi. ⁊ ſpecialꝰ illo tꝑe vt. ſ. ipã
per malos ꝯſenſus capiat. ⁊ pudiciciã ⁊ gra
tiam ſibi tollat. Ipſa tamẽ qñ mõ ꝑ dilien
ſum peccati fugit. et taliter ꝑ bona opa cur/
rit. ꝙ dyabolus ipſam nõ attingit. tunc pro
culdubio tria poma aurea. i. tria mũdi bona
. ſ. diuicias. delicias ⁊ honores ſibi ſolꝫ offer
re. et cũ ſic circa illa aĩma ſolet vacare. nccē
habet a curſu bonoꝝ opeꝝ ceſſare. et a termi
no vite eterne tardari. Sic ergo fit ꝙ me
diante iſto triplici pomo. i. triplici mũdi bo
no. iſtam vel ꝑ auariciã q̄tum ad diuicias
vel luxuriã q̄tum ad delicias. ſeu ꝑ ſupbiã
q̄tum ad eminentias ꝯſequiꝰ. et eidem per
vicia ꝯiugatur. et ſic ſua virginitas ſpũalis
violaꝰ. Quare de dyabolo pt̃ dici illud ꝓ
uerbioꝝ. i. Pedes eiꝰ ad malũ currũt. ⁊ fe
ſtinant vt effundãt ſanguinẽ. Debet igitur
homo a curſu iuſticie nõ ceſſare nec dyabo/
lo conſentire. ſed firmiter ⁊ fideliꝰ vſq̄ ad
terminũ vite deo adherere. quia qui ponit
principiũ ſuppleat vſq̄ in finẽ. de cõſe. di.
. i. Nullus epus. Magis enĩ delinquit qui
inceptã cãm dimittit q̄ qui nũq̄ ad cauſã
venit. In auten. d̾ litigio. coll. viij. Ne etiã
impediaꝰ debet cauere ab omnibꝰ ⁊ abſtine
re. i. Coꝛ. ix. Sic currite vt comphendatis
omis enĩ qui in agone ꝯtendit. ab omnibꝰ
ſe abſtinet. et illi quidẽ vt corruptibilem co
ronam accipiant. nos aũt incorruptã ⁊c.

¶ Feria ſcd̃a ꝑ Paſce.

Duo ex diſcipu
lis ihũ ibãt ipſa die in caſtelluꝫ
emaus. Luc. xxiiij. ¶ Autor de O3
cauſis dicit. ꝙ virtus vnita fortioꝛ eſt ſeip/
ſa diſperſa. Nam acies vnita. ciues concoꝛ
des. ꝑplꝰ vnanimis. cuncta noſcũtꝰ vincere
pericula ⁊ euadere. Sic legimꝰ Iudicũ vl.
de filijs iſrł. Qui quotieſcũq̄ fuerũt vnani
mes et ꝯgregati. nunq̄ fuerũt ab inimicis ſu
perati. ſed diſperſi ꝑierũt. Hoc etiã patꝫ in
romanis. Et iõ vegecius de re militari do
cet bellatores ſtare cõiunctos. et ſpecialꝰ in
acie. Sic ſpũaliter cum oẽs ſimꝰ ab vno

patre . natura docet nos hr̃e vnionē .xxxvi.
q.vi. Hec imago. Iſtam omniū vnū baptiſ
ma. vna fides. vnus panis corp⁹ xp̄i. vnū
p̄ciū redemptōis omniū. vnum p̄miū.
docent omīa nos vnanimes eſſe ꝛ ꝯcordāt
Nec aliquis volēs xp̄m fructuoſe ſurrexiſſe
debet per pctm̄ ſe ab vnitate eccl'ie ſeparare.
quia vt dicit̄ .xxiij.q.iiij. Ipſa. Conuiuiū
xp̄i eſt vnitas fideliū in vinculo pacis. Nec
multitudinē ſed vnitatē dep̄cantium audit
deus. .xxiiij.q.i. Alienus. Hec vnio ꝛ cōcor
dia ꝓponit̄ nobis ī verbis thematis In qui
bus d̄r ꝙ duo ex diſcipulis ꝛc. Queritur
an xp̄us his diſcipulis vt pegrinus debue
rit appere cum nullā fidem. ſed ſpem ſolam
habuerint de ei⁹ reſurrectōe. Et videt̄ ꝙ nō
quia in illa forma debuit apparere. que ma
gis fidem faceret de eius gl'ificatiōe ꝛ reſur
rectione. ſed talis fuiſſet corpus gl'ificatum
et clarū. patet igit̄. In oppoſitū xp̄s debuit
ſe oſ̄ndere ī eadem forma qua erat ſuceptibi
lis. ij. d̄ aīa Oē qd̄ recipit̄ recipit̄ ſm natu
ram recipientis. ꝛ nō rei recepte. Cera. n.
recipit̄ ſm formā ſigilli. et celū viſum p vi
trum coloratū p modū vitri. Sed hi diſci
puli erant in fide pegrini ꝛ ſolā ſpem habe
bant. dicentes. Nos autē ſpabamus ꝙ re
ſurgeret et redemptur⁹ eſſet iſrael. ideo nō
māifeſte d̄buit ſe oſ̄ndere in corpe gl'ificato
ſed in ſpecie pegrini. Dico ꝙ ex q̄ mulieres
et diſcipuli diuerſimode ſe ad ei⁹ reſurrecti
onē habebant. ſic xp̄s ſcd̄m cōditōem vni⁹
cuiuſq; apparebat. Quibuſdā eni videbat̄
vere reſurrexiſſe. excluſo omī velamīe dubie
tatis. ſicut virgini glorioſe et ſanctis ap̄lis
ideo vere ꝛ clare eis apparuit. Quibuſdā
vero qui eius reſurrectōem dubitabāt et n̄
firmiter credebāt. ſicut magdalena. q̄ ex eo
ꝙ nōdum ad p̄rēm aſcendit nō putabat eū
patri eſſe equalē. ideo in ſpē ortulani ei appa
ruit. vt cognoſceret velle in ea verā fidem
plantare ꝛ oēm dubietatē eradicare. Qui
buſdā vero dubitantibꝫ. putantes eū eſſe
purū viatorē. ſub forma viatoris et pegrini
foris appuit. manifeſtās p ſuā reſurrectiōē
ſe eſſe comp̄henſorē. ſicut his diſcipul' eun
tibus in Emaus ꝛc. Quare Grego. dic̄ in
omelia. In eadem ſpē eis foris appuit. in
qua apud eos intus fuit. Ex his dat̄ doctri

na. ꝙ volentes chriſtū clare in eſſe gl'ificato
in celis ſpeculari. debent hic firmit̄ ſine du
bietate. omīa ſpectantia ad fidē firmiter cre
dere. qꝛ qui in his dubitat infidelis ē. extra
d̄ hereticis. c. Dubius. nec vnq̄ xp̄m clare
videbit. Ad p̄mā rōnē p hec dicta pꝫ quid
ſit dicendū. Quantū nunc ad continua
tionē ſciendū ꝙ hyſtoria hodierni euange
lij facta eſt in die reſurrectōnis. in tercia ap
paritione. ꝛ qꝛ hodie rome ſtatio eſt ad ſan
ctum Petrū. ideo legit̄ illud euāgeliū cum
in eo fiat ſpecial' mentio de ſctō Petro. Et
ſm hoc tres ſunt partes euāgelij.
In prima notat̄ diſcipulorū caritatiua aſſo
ciatio. in p̄ncipio.
In ſecunda xp̄i peregrina apparitō. ibi. Tu
ſolus pegrinus es.
In tercia diſcipulorū fructuoſa inuitatō ibi
Mane nobiſcū.

Quātum ad primā

partem dicūt doctores vnū illorū diſciplorū
fuiſſe cleophām. quē nomīe etiā Lucas exp̄
mit. alium vo lucā qui more ſcriptorū nom̄
ſuum nō exp̄mit. ne videret̄ ex eo ſe iactare
Caſtellū quo ibāt d̄r Emaus. alio nomine
nycopolis. ꝛ fuit a ih'rlm. lx. ſtadiorū. Stadi
um dicit̄ a ſtando. ꝛ eſt. viij. pars miliaris cō
tinens. cxxv. paſſus. Et hercules gygas le
gitur vno anhelitu tm̄ cucurriſſe et ſtetiſſe.
et illud ſpaciū d̄r ſtadiū. Octo autē ſtadia
faciunt vnū miliare. et ſic. lx. ſtadia cōpleta
faciūt. vij. miliaria completa. ꝛ octauū ſemi
plenū. Moraliter notandū ſicut videm⁹
ꝙ omnia q̄ ſunt in mūdo neceſſitate mutari
ideo ꝛ homo qui d̄r minor mūdus. ꝯtinue
mutat̄. Iſtam celū ꝛ omīa aſtra et elemēta q̄
ſunt in continuo motu. ꝛ ſm ph'os. ſi firma
mentū ad vnum minutū quieſceret. ꝛ ſi nō
mutaret̄ tota m'di machina deſtrueretur.
Quare ph'us in d̄ ſubſtātia orbis dic̄. Si d̄
ſtrueret̄ motus. deſtrueret̄ mund⁹. Vn̄ de
ꝯſe. di. v. Ne tales. Manere in vno ſtatu n̄
eſt corporū natura. ſed ſp creſcere ꝛ decreſce
re. quotidie d̄ corpe noſtro recedūt alique
pticule. ꝛ alie ſtatim ſuccedūt. ff. de iudicijs
. l. ꝓponebat̄. Et in auten. de alienatiōe aut
pmutatōe eccl'iaſti. re. coll'. i. §. vt nō. Quid
erit ſtabile inter homies ꝛ imobile. vt nllā

paticĩ imutatõez cũ oĩs nẽ ſtat⁹ ſꝫ ꝑpetuo
motu ↄſiſtat. Sꝫ vtinã ille mot⁹ ſpũaliter
vtilis eẽt nob̃ ⁊ ꝓficuuſ ad eternã dulcedi
nẽ: ꝙ nõ retrogradiẽdo de via virtutis ad
viã iniqtatis declinarem⁹. Eſt ei vt dꝛ. xx
q. ij. c. ij. Decurſus nẽ ꝓcliuus ad volupta
tem: Ideo ſi voluerim⁹ in Emaus qð
P interp̃tat̃ mẽ dulcedis: et ſignificat btitudi
nem ꝑuenire. opꝫ ꝙ ↄcorditer, vanitatem
mũdi relicta, ꝓcedam⁹ viã rectã iam a nob̃
inceptã in emaus qð fit qñ ↄſideramus.
Mundi vanitatẽ et eam contẽnim⁹.
Propriam nobilitatẽ ⁊ ſp̱ ꝓficim⁹.
Diuinã bonitatẽ et ibi qeſcimus
Dico primo ꝙ volẽs venire in emaus: dꝫ
conſiderare mũdi vanitatẽ ⁊ eam ɔtẽnere
Qꝛ qð vanum ẽ tranſitoriũ ⁊ inſtabile re
linqndum ẽ. mð⁹ autẽ vanus ẽ ⁊c. Eccle.
primo. Vanitas vanitatũ. Cui⁹ vanitas
ex trib⁹ ↄgnoſcit̃ ꝙ in ſe modicũ eſt: ꝙ in
quietũ eſt. et ꝙ impedimẽtũ felicitatis eſt.
Primũ ſic appet. qꝛ creatura reſpectu dei
modicũ ẽ. Nã eternitas caret principio ⁊
termĩo. Omne aũt tp̃ale in nũc qð ẽ mĩmũ
incipit ⁊ deſinit Item gaudium mũdi reſpe
ctu felicitatis eterne modicũ eſt. Hoc enĩ
nullũ põt ſaciare In illo autẽ totũ eſt qð
coꝛ poteſt ↄſiderare Sed cur ea q̃ in mũdo
ſunt cum ꝑua ſint et modica, multis appa
rent tam magna ꝙ volunt potius ꝑdere in
finitũ bonum q̃ꝫ mĩmũ obulũ Dico ꝙ ꝑ
uum eſt: in eo aũt ꝙ ꝓpe ẽ oculo: apparet
magnũ. tp̃alia autẽ quibuſdã ſunt intima
cordi: ⁊ diña remota: idõ hec appent ꝑua
ſed magna deuotis hoib⁹. Scðo trãſito
ria ſunt vana: quia inquieta ⁊ inquietiua.
qð ex h̃ cõtingit: ꝙ ſunt mutabilia. q̃ꝫ cito
enĩ incipiũt eſſe. deficere incipiunt et ad fi
nem tendere. Tercio ſunt impedimẽtũ fe
licitatis eterne q̃ in hoc ↄſiſtit ſcꝫ vidẽre de
um ſine medio. amare ſine mõ. poſſidere ſi
ne termĩo. Sꝫ ecce oĩs creatã mediat co
gnitõem. dilectionẽ modificat. et defectuꝫ
rei ad terminũ oꝛdinat. Sꝫ diceret qs: nõ
ne creatã ẽ ſilĩtudo ⁊ imago deitatis. ⁊ ita
nõ impedit: ſꝫ magis ꝓmouet felicitatem.
Dico ꝙ ↄditio ſimilitudĩs ⁊ imagĩs in h̃
ↄſiſtit: vt referat̃ et oꝛdinet̃ ad ymaginem
ymaginatã. Et idõ eoipſo ꝙ creatã ab hoĩe
ad deũ ñ referr̃. cadit a ſua nobilitate ad va
nitatẽ. Scðo volens ire in Emaus. dꝫ Q
ↄſiderare ſuã nobilitatẽ et ſp̱ in via dei ꝓ
ficere: qꝛ imago dei ẽ. Tria enĩ ſũt in hoĩe
qbus natã ſtuẽ nõ dedit: ad h̃ vt hõ ſp̱ in
oꝛdine ad deũ poſſit ꝓficere ſcꝫ libertas ſpi
ritus. feruoꝛ dilectõis. et ãplitudo intimi
tatis. Per libtatẽ enĩ ſpũs ſui: p̃t homo ĩ
oẽ qð creatuꝫ eſt: qꝛ ſcðm libertatẽ nõ ſoli
deo ſubeſt Per feruoꝛẽ caritatis p̃t ſp̱ ꝓfi
cere: qð enĩ eſſendo opat̃: opando creſcit ⁊
auget̃ ſp̱: ⁊ nunq̃ꝫ laſſat̃. ſꝫ ſp̱ p̃t opari et
ꝓficere. hoc aũt ẽ ꝓpriũ caritatis Nũq̃ꝫ
enĩ amoꝛ dei ẽ ocioſus: ſꝫ opat̃ magna ſi ẽ
Itẽ ꝑ amplitudinẽ intimitatiſ p̃t hõ in ſe
deũ capere q̃ eſt infinit⁹. Hec g̃ hõ dꝫ aduer
tere ⁊ ſp̱ ꝓficere. Sꝫ heu ſi ſic hõ p̃t lib
tate ſpũs oẽ creatũ trãſcendere. caritatis
feruoꝛe ſp̱ apð deũ ꝓficere. intimitatis am
plitudine deum intra ſe cape: quõ ſue obli
uiſcit̃ nobilitatis: q̃ irrõnabiliter ad tranſi
toria ↄuertit̃ Tercio volẽs ire in emaus
debet ꝑ ↄſiderationẽ ire ſup diuinã bonita
tem et ibi quieſcere: quia Emaus eſt ſcꝫ
magiſter dulcedinis et ciuitas iocunda ad
quã pergim⁹: Ibi enĩ finis ⁊ terminus no
ſtre mutabilitatis ẽ. In hac nãq̃ꝫ ciuitate
tria ſunt q̃ dñt homĩnẽ facere qeſcere. ſcꝫ
ꝑfectio diñitatis q̃ in ſe cõtinet qdquid ap
petibile ẽ: ⁊ idõ mẽs deũ videns ñ põt ſe ab
eo auertere. Secundo infinitas ⁊ imuta
bilitas ⁊ eternitas que nihil qð ĩ ſe ẽ extra
ſe cadere ꝑmittit Tercõ natãlitas appeti
tus nẽe intimitatis reſpectu diñi eẽ q̃ facit
mentẽ deo ſp̱ adherere. Oĩa eĩ ſcðꝫ ſcðm
appetũt eẽ diuinũ Sꝫ cũ era hec mag iocũ
da et ſaciatiua hõ, ſtolidioꝛ aſino ñ deſide
rat: ad ea ñ feſtinat: ſꝫ ꝓpter pauca trãſito
ria: ⁊ falſa ſe retardat Nã aſin⁹ ſtolid⁹ cur
ſũ ad p̃ſepe accelerat ꝓpter paleas. hõ aũt re
tardat currere ꝓpter deceptorias mũdi deli
cias ad eternas ep̃las. Quare p̃s. hñ dic.
Homo cum in honoꝛe eſſet non intellexit
compatus eſt iumẽtis inſipientibuſ Et be
ne quia ſicut iumenta multo laboꝛe laborãt
et laſſitudine eundo Romam: poꝛtando
onera grauia. trahendo aurigas et hmõi:
nec aliqd mercedis niſi viliſſimũ pabulũ
hñt: Sic hoĩes oĩ anno laborãt ieiunando

ecclīas freqn̄tando: vigilando: q2 tn̄ nō cō
tinuant et delectatōibꝫ ſe inmiſcent. inde ni/
chil beatitudis merent᷑: ſed ꝑdunt labores
et ſola fallaci ſpe ꝯſolātur. Sapie. iij. Qui
ſapiām et diſciplinā abijcit: infelix ē: et va
R cua ē ſpes eius. ¶ Eſt eni de tali ſicut de
quodā ſtudente ſeruitore magiſtri Alberti
magni: de q̄ narrat᷑ ꝙ mgr̄o ſuo fuit mltū
dilectus: ⁊ magna ſolicitudīe ab eo infor
matus ⁊ nutrit⁹ Qui magiſter tandē ei⁹
dem diſcipuli volens ꝓbare fidem dixit.
Ecce cariſſime mlta bōa feci tibi vt noſti
Si nunc eēt dei volūtas vt in papā vel ī
magnū ꝓlatū eccl̄ie te tua diſciplina ſubli
maret et ſcia: qd de me faceres. Rn̄dit di
ſcipul⁹ di. Mgr̄ reuerende vos nunq̄ꝫ di/
mitterē: vob̄ honorē illū reſignarē ⁊ ſp vo
bis ſeruirē: vel ad min⁹ facerē vos dn̄m ⁊
magiſtrū curie mee Bn̄ inq̄t mgr̄. ⁊ ſic in
ſiml̄ eūtes p viā. mgr̄ p artē magicā equi
tes multos cū fiſtulis et tubis: auriga au
rea iocundātes ꝓcurauit a ꝓpinq̄ntes: q̄ſ
dū mgr̄ quereret q̄ eſſet cā ſolēnitatis et le
ticie: vel quo ꝑgerēt Dicunt ep̄us ratiſpo
nenſis defunct⁹ ē et alter ad locū eius ſub
limatus ⁊ elect⁹ noīe talis: ⁊ noīabant di
ſcipulū magiſtri. Et ait mgr̄. O dn̄i diſci
pulus me⁹ eſt. quē glīoſe ⁊ honorifice ſuſci
pientes: in aurigā locauerūt. et cū magna
ſolennitate v̄ſus ratiſponā reduxerūt Ma
giſter Albertus pedes eum p lutuꝫ ſeq̄ns
eum inuocauit d. O dn̄e ep̄e memēto mei
Ipe autē ingrat⁹ oblit⁹ beneficiorū: ſedēs
in ſpe magni honoris exorantē mgr̄ꝫ ⁊ in
uocantē nō audiuit Et ideo ꝓpter ingrati/
tudinē dū ſic in ſpe ſederet: ꝯſolatōis ceſſa
uit illuſio: et iacuit in luto ꝯfuſiōis. Sic
reuera hodie de multis ē: q̄ deo ſeruire fi/
deliter ꝓmiſerūt nec vnq̄ꝫ ab eo ſe p pecca
tum velle ſepare: ſed dū vna ꝯluſione h⁹
mundi ad aurigā honoris conſolatōnis et
hmōi locant᷑. obliti bn̄ficiorū ꝓmiſſorū de
um inuocantē nō exaudiunt: nec eū in luto
id ē in tera humāitatis aſſumpte ſecū ꝓ/
pter noſtrā ſalutem aduertunt. monita ei⁹
deſpiciūt. et magna ſpe emēdatiōis de āno
in annū in delicijs vehūtur. ſed tandē duꝫ
ſemp ſꝑāt vitā emēdare: ⁊ non faciunt.
ceſſante deluſione in morte ſpem ꝑdūt et ī
luto pctōrum ꝯfuſibiliter ſedentes damna
bunt᷑. ꝓuer. Expectatō iuſtorū leticia. ſpes
autē impiorū ꝑibit. De ſpe eni incaſſum ꝑ
ſumit᷑ q̄ timere deū in ſuis opibꝫ tennuit
Gregori⁹ libro. vi. moraliū dicit.

Secūda pars in qua

notatur xp̄i ꝑegrina apparitio: ibi. tu ſol⁹
ꝑegrin⁹ es ⁊c. Pro quo notandū ſcōꝫ ni
colaū d̄ lyra. ꝙ ly ſol⁹ nō fuit excluſio alio
rum ꝑegrinorū cū multi valde ꝑegrini: et
de diuerſis ꝑtibꝫ veniſſent in iheruſalē ad
diē feſtum paſce: vt h̄r Johānis. xij. ſed
notat excluſionē cognitōis ab iſto ſic appa
rente. ſ. noticia mortis iheſu: vt ſit ſenſus
Cum multi ꝑegrini his diebus venerunt
in iheruſaleꝫ. mirum eſt ꝙ tu ſolus inter
alios peregrinos neſcis ea que ſunt nota
omnibꝫ. ¶ Moraliter ē notandū: ſicut d̄r S
extra de ſta. monach. c. Recolētes. Dignū
eſt vt qui ſimilē cum alijs vitā ſuſcipiunt
ſimilē ſentiāt in legibus diſciplinam Cuꝫ
ergo vita noſtra ſit ſimilis ꝑegrinatiōi in
qua etiam domin⁹ nr̄ vt ꝑegrin⁹ apparuit
vt d̄r in gloſa ſup v̄bo ꝑegrinatiōis. xxxij.
. q. iiij. §. his. Et p̄s. aduena ſum ego ⁊ ꝑe
grinus: ſicut omnes pr̄es mei. dignuꝫ eſt
vt etiā ſcd̄m regulā et leges ꝑegrinorū vi
uam⁹ Ex regula. Omiſſis igit᷑ alijs: habēt
ꝑegrini ſpecialiter tres leges et cōditiōes
ſcd̄m q̄s etiā nos viuere debem⁹ ſcꝫ
Societatē malā quantū pn̄t euitant.
Sumptus et expenſas diligēter ꝯputant.
Terminū ad quē vadūt cogitāt.
Primo nāq̄ꝫ ꝑegrin⁹ inq̄ꝫtū pt dꝫ vitare ꝑ
uerſā ⁊ malā ſocietatē. cū ſūme ꝑiculoſum
ſit ꝑegrino cū tali ſocietate ābulare. Qua
re cathō vtilē doctrinā oībꝫ dat viatoribꝫ
di. Cū bōis ābula. Nā ſcōꝫ bernnetē ꝓbm
Mali ſocij ſūt ſicut arbor ignea: c⁹ vnus ra
mus aliū ꝯburit. qd̄ expit᷑ hodie et cras ī
mltis: q̄ p malos ſocios trahūt᷑ a diuo ſer
uitio ⁊ deuotōe. ad laſciuiā. ad tabnas et
hmōi quibꝫ non ē cōſentiendū ſed procul
fugiendū. Unde logmon philoſoph⁹ do/
cuit filiū ſuuꝫ di. fili mi aſſocia te illis q̄s
diligit de⁹ et q̄bꝫ ḡtū oñdit vl̄tū et aſſocia
beris illis q̄ de moribꝫ honorū fuerit caput
Sed v̄e q̄ſi oēs ꝓniores ſūt ſequi vicia.

malorū ꝙ̃ virtutes ⁊ mores bonorū. vnꝰ
laſciuus truffator faciliꝰ mille traheret ad
ſpectaculū: ꝙ̃ mille p̄dicatores cōuerterēt
prauū. Eſt enī natura imitatrix viciorum
.xx.q.ij.c.ij. Et ideo ꝯpant̄ pagano cuidaz
regi q̄ cum aliqualiter inſtructus fuiſſet in
fide ⁊ baptizari debuiſſꝫ. poſita vno pede ī
fontē di. an pater ſuꝰ ⁊ mater ſua eēnt in
celo: aut in inferno. Et reſponſum fuit: q2
non baptizati eēnt in īferno. Iterūꝫ q̄ſiuit
vbi omēs alij p̄deceſſores eēnt et h̄ idem
fuit reſponſum. tunc ip̄e retrahens pedem
dicēs. Potius volo eē cum multis meis
p̄deceſſoribus in īferno ꝙ̃ cum paucis ig-
notis in celo. Qui pꝰ triduū mortuꝰ dam
natus ē: ſepultus in īferno cum patribꝰ
ſuis. Sic ꝓ certo plures ſunt deteriores
paganis vel iudeis: q̄ timore ſeruili coacti
et cenſura eccleſiaſtica ꝯfeſſi ſunt et corre-
ctione ⁊ informatōe ſacerdotū: tamē vnuꝫ
pedem. id ē ꝑtem affectōis habuerunt in
eccleſia. ſcꝫ ad tempus benefaciendi. ⁊ tan
tum ꝯformitatem habuerunt xp̄ianorum
in moribꝰ. affectū tamē foris habebāt. Hi
leuiter a cōmuniōe fidelium trahuntur. et
cum multitudine prauorum dānabunt̄.

T ¶ Scdō peregrinus debet quotidie expen
ſas computare ⁊ dies itineratōis. Sic q̄-
libet nēm dies ſuos et opa computare de-
bet qualiter vixerit: et h̄ in corde penſare.
Quare ſeneca libro. iij. d̄ ira. quotidie ani
mus noſter ad rōnem reddendū vocatur.
hic ſerotinꝰ noſter actꝰ vt cōſummato die
cum ſe ad nocturnā quietē dediſſet. inter-
rogaret animū ſuū quid hodie male feci
ſti. cui vicio abſtitiſti: qua parte melior es
factus Vnd̄ Eſdre. iiij. d̄r. ꝙ angelus dn̄i
eſdre tres ꝓpoſuit conditōes di. pondera ī
ſtatera pondus ignis. mēſura venti flatum
reuoca diem q̄ preterijt. Per primū intel
ligitur: ꝙ in ſtatera cordis homo pondera
re dꝫ pondꝰ ignis. i. amorē dei. an deū plꝰ
ꝙ̃ mundū dilexerit: ſi minꝰ: pondera bene
quātum te dilexit dn̄s excelſus: qui ꝓpter
te paſſibilis ⁊ mortalis ē factꝰ: cum eēt im
mortalis et morte turpiſſima te redemit:
Per ſecunduꝫ. menſura flatum venti. id ē
vitaꝫ tuā que vento compat̄. Job. memē
to quia ventꝰ ē vita mea. Menſura igitur vi

tam tuā breuiſſimā ⁊ miſerabilē: vt ſic vi-
uas ſicut mori velis. Quia ſcd̄m Hiero.
Qui nō ſic viuit ſicut mori vult: nō viuit
ſicut xp̄ianus. ¶ Terciū reuoca diē qui p̄
terijt id ē ſingula mometa dieꝝ ⁊ noctium
reuolue in mēte qualiter expoſueris. an plꝰ V
in ſeruitio dei ꝙ̃ dyaboli. Et ſi ꝑſpexeris
plus expendiſſe in ſupbia. luxuria ⁊ volup
tatibus ſeculi. reuoca illa ꝑ dolorē cordis
et amaritudinē fletus. Sicut rex ezechias
qui dixit Recogitabo tibi omnes ānos me
os in amaritudine aīme mee: yſaie xxxviij.
Putat nāqꝫ fatuus homo de multis gra
uiſſimis mortalibꝫ ſatiſfacere vna die: vel
vna ſalutatōe angelica. cum de leuiſſima ſu
perbia veteres cognoſcamꝰ punitos pena
grauiſſima. nequaqꝫ. Unde legit̄ Daniel
iiij. ꝙ Nabuchodonoſor rex ditiſſimꝰ vi-
ctor multoꝝ regum ⁊ regnoꝝ. poſt vnū ſer
monē ſupbum dicēs. Nōne illa ē babilon
ciuitas magna quā edificaui in potentia.
Statim eadem hora fuit a regno eiectus.
et tam paup effectus: ⁊ cum feris et beſtijs
eius eēt habitatio et fenū comederet ſicut
bos. Et poſtqꝫ eiectus ē capilli in ſimilitu
dinē aquilaꝝ creuerunt. ⁊ eius vngues q̄ſi
auium: ⁊ videbat̄ ei ꝙ bos eēt in anteriori
bus et poſterioribꝫ leo. In rei aūt veritate
illam mutatōem nō eſt paſſus: ſed mentis
alienatiōem: et ablatus ē ei vſus lingue ad
loquendū: ⁊ herba data eſt ei cibus. multi
quoqꝫ egrediebātur et videbant eum. ſolꝰ
autem Daniel non egrediebat̄: quia toto
tempe alienatōnis ꝓ eo orabat. Sed cum
xl. dies inſanā pateret̄. ꝑ alios. xl. dies ad
cor hoīs rediēs. flebat ⁊ ſupplicabat deo
tantū. ꝙ ex intimis fletibꝫ ocli eius vt caro
effecti ſunt ⁊ iteꝝ alios. xl. dies reuertebat̄
in inſaniā donec octo menſes ꝯplerent̄. pꝰ
quos reuocat̄. nō tamē regnauit. ſed ſtatu
ti ſunt ꝓ eo ſeptē iudices ⁊ vſqꝫ ī finē: vij.
ānoꝝ pn̄iam egit. panē ⁊ carnes n̄ comedit
⁊ nō bibit vinū. legumibꝫ vtebat̄ ⁊ herbis
iuxta conſiliū Danielis: et tunc iterum re
gnauit. Et poſt ſcripſit ep̄lam omni regno
ſuo in quo p̄dicauit mirabilia que fecerat
apud eū dn̄s excelſus. ¶ In hac hiſtoria
deus voluit ſignare ꝙ quicūqꝫ q̄s ſit di
ues ī virtutibꝫ. magnus ī vita. potēs ꝯ vicia

altus in bonitate: et ſi haberet multa regna
in celo ſi peccat mortaliter. ſtatim oĩa ꝑdit
et eijcitur ab omibꝫ angelis ⁊ bonis hoibꝫ
vt nõ ſit ꝑticeps eorũ bonorũ: nec hic nec
in celo. et fit adeo pauꝑ vt beſtia vel bos ⁊
anis fiat: q̃ ſicut ille ꝑ omẽs labores ſuos
quos hñt laborando eundo romã: portãdo
onera: trahẽdo currus fame: ⁊ penuria: ſti
mulatõne ⁊ pſſura. captiuitate: et clauſura
nichil merentur ꝑmij in celo. Sic nec ille
qui eſt in mortali laboribus ſuis aliquid
meret̃ imo totus mũdus videndo talem in
tanta paupꝑtate et miſeria mirari poſſet: et
eius miſereri: tam diuitẽ ⁊ glorioſum de//
pauperatũ: ⁊ ſubito immutatũ de bono in
malũ. Quid ergo faciendũ eſt tali: faciat
certe ſicut Nabuchodonoſor: ⁊ leuet ocu//
los ſuos. ſ. interiores: ⁊ reuocet ad memo
riã. quid ꝑdiderit: q̃ ꝑiculoſe temp⁹ ſuũ
expenderit. Sic vere videre poterit quale
regnũ ⁊ q̃ntum: q̃les diuicias ⁊ honores
et delicias: qualiũ ſocietatẽ ꝑcipuã ꝑdidit
et tũc hec omĩa reuocando ⁊ cogitãdo gra
tiam infinitã: habet materiã de preteritis
amariſſime deplorandi: et ď cetero cauẽdi
Si enĩ ille tantũ fleuit: q̃ terrenũ regnum
perdidit ⁊ oculi ei⁹ ⁊c̃. et tamdiu pro vno
mortali. multo dignius pctõr ⁊ diuti⁹ do
lere debet ⁊ flere. q̃ regnum celeſte amiſit.
Quare Iſaias ãmonet peccatores di. Iſa
xxxij. Plangite ſuꝑ regione deſiderabili.
Ve de⁹ quid ꝑdidimus ꝑ peccatũ. di. Cri.
Si oẽs hitatores terre extollãt vocẽ ſuam
et lapides ⁊ ligna ⁊ arbores ⁊ beſtie ⁊ vo
latilia ⁊ piſces: ⁊ vt ſimul dicã. tot⁹ mũd⁹
vocẽ ſuã extollat ad lamẽtandũ nos: q̃ ab
illis bonis excidim⁹. nichil dignũ lamẽta
bunt̃. hec reuoca ad mẽoriã ⁊ caue ne ite
rum cadas. Tercio ꝑegrin⁹ q̃tidie de ter
mino cogitat: vt ad terminũ ꝑueniat. oĩa
mala itineris tolerat: nec labores recuſat.
Sic etiam q̃tidie de termino beatitudĩs
recogitare debemus q̃ntum bonum ſit. q̃n//
ta delectatõ: quanta iocũditas ⁊ quies: q̃
tamen ſine labore ꝑtingere non valemus.
Gregori⁹. ad magna ꝑmia ꝑueñire non pt̃:
niſi ꝑ magnos labores. Aſſimulat̃ namq̃
ſtatus beatitudinis arbori ameniſſime vr//
ticis et ſpinis circumdate. cuius ſtipites

roſis et ſuauiſſimis floribꝫ ſunt ornate: in
cuius cacumĩe puella ſpecioſiſſima reſidet
cuius aſpectus ꝑ cunctis clarior et delecta
bilis ⁊ amabilis odor veſtimẽtorũ. ſuper
omnia genera muſicorũ cantus auiũ audi
untur. Hanc arborem quidã conſiderans.
et glorioſiſſimã puellam intuens in amorẽ
eius exarſit puelle. quod nec ſpinarũ pun//
ctiones: nec vrticarum aduſtiões curauit.
et ſic per ſpinas ad vrticas: de vrticis ad
frondes. de frondibꝫ ad flores. de floribus
ad fructus ⁊ ad amãtiſſime virginis am
plexus ꝑuenit et inſeꝑabiliter copulatur.
Ad ꝓpoſitum. Hec puella diuinitatẽ cũ
omni decore: ſuauitate ⁊ delectatõe plenã
denotat: in qua eſt tota merces noſtra: cir
ca quã eſt cantus ãgelicus: dulcior omni
melodia. Hec enĩ ẽ circũdata ſpinis ma//
gnis laboribus ⁊ amoris ꝟtutũ: ſine qui
bus nemo diuinitatẽ attingit: ſed dum ꝑ
ſpinas pungitiuas magnarũ virtutum ap
propinquam⁹. ſtatim aſſuefactõe grauitas
laboris mitigat̃ ⁊ leſioni vrtice compat̃.
Sed tandẽ per exercitiũ labor virtutum
in flores odoriferos. id eſt magnã delecta
tionẽ ⁊ conſolatiõem ꝑmutatur: et in his
beatitudo acquirit̃. Sed tria hominũ ge//
nera hanc beatitudinẽ conſiderant: ⁊ appe
tunt poſſidere primi beatitudinẽ eternam
poſſidere affectant. cogitantes autẽ ſemite
virtutũ laborem ⁊ difficilẽ aggreſſum vir
tutes relinquũt: ⁊ beatitudinẽ nõ habebũt
Tales ſunt oĩno ďſꝑati. Alij incipiunt to
lerare labores ad temp⁹. ieiunãdo. vigilã
do ⁊ caſte viuendo. Sed dum batũ ama
ritudinẽ ⁊ pũctõem ſentiunt: ⁊ delectatio
nes carnis: ⁊ vanitates mũdi ꝑ contrariũ
aduertũt: a btĩtudine dorſa vertũt: ⁊ horũ
eſt magn⁹ numer⁹ xpianorũ: qui iſto ſacro
temꝑe opibꝫ deuotiõis btĩtudinẽ nitebãt̃
raꝑe: ſed breuiſſimo tꝑe gratis oblatũ de//
dignãt̃ habere. vñ Señ. epiſtola. li. Tur
pe eſt cedere homi luctari cũ officio quod
ſemel recepiſti. ñ eſt vir fortis ac ſtrenuus
qui laborẽ fugit niſi creſcat illi aĩm⁹ ipa re
rũ difficultate. Tercij ſunt q̃ amore xpi ad
virtutes accedũt: et licz primo difficultas
grauet: ñ tñ retrocedũt: ſꝫ feruẽtiores facti
maiora aggrediunt̃. et tandẽ ꝑ aſſuefactõẽ

nullum laborē nᶜ difficultatē. ſed oēm dul
corem acquirunt et ſuauitatē quibꝫ ad illā
dulciſſimā viſionem ꝛ iocunditatē attigūt
diuine glīe. Igit̄ ſcđm Hieronimū in qua
dam epla. Nullꝰ labor durus. nullū tēpus
longū videri debꝫ quo gloria eternitatis ac
quiritur.

Tercia pars in qua

notatur diſcipulorꝫ fructuoſa inuitatio. ibi.
Mane nobiſcū. Moraliter eſt notandum.
ꝙ vt videmus dn̄s caſtri iſto tempe ad cō
morandū magis ſolicitat̄ a ſubditis dū ca
ſtrum ab hoſtibꝫ piculoſius impugnat̄. cuiꝰ
ratio eſt. qꝛ deficiente influentia cauſe pticu
laris ad reſiſtendū. neceſſario inuocat̄ influ
entia vniuerſalis ꝛ auxiliū cauſe ſuperioris
prima eīm cauſa plus influit ꝙ̄ ſecundaria.
Autor de cauſ. Ubi enim pncipiū deeſt. ni
chil ſupedificari pōt. pma. q. i. Cū paulus.
Quia ergo iſto ſacro tēpe ad archā noſtri
cordis theſaurꝫ dominici corporis quaſi ad
caſtꝫ magnum cuſtodiendū repoſuimus ra
ptor animarꝫ. hoſtis generis hūani. crudeliꝰ
caſtrū cordis varijs nitit̄ machinatōibꝫ im
pugnare. vt theſaurū rapiat. et ſpolium di
uidat. Cū ergo nō ſumꝰ ſufficiētes a nobis
caſtꝫ ptegere et theſaurꝫ reconditū reſuare
ſine auxilio cauſe ſupioris. ſ. dei. cuius noīe
quicūꝙ inuocauerit ſaluꝰ erit. Iohelis. ij.
et de peni. diſt. iij. Adhuc inſtant. Inuoce
mus ꝓ adiutorio deū d. Mane nobiſcum
dn̄e. Unde. C. de veteri iure enucleando.
y lege pma. Omnē ſpē nr̄am ad ſolā refer
re debemꝰ ſūme trinitatis ꝓuidentiā. a qua
mundi elemēta ꝛ eorꝫ diſpoſitō ꝓceſſerunt
ſine qua nō eſt armis vl̄ ingenio cōfidendū
Ipe nanꝙ manēs nobiſcū dat aīme.
Cōtra demonia vigorē ineuertibilē
Cōtra trāſitoria vigorē īmarceſſibilē.
Cōtra carnalia dulcorē inexceſſibilē.
Preſentia nāꝙ dn̄i aīa vigorat̄ ꝛ firmat̄
intantū ꝙ nulla violentia. nᶜ deceptōe dya
bolica pt euerti. Nam ex influxu dn̄i luminis
deiformis effecta. et in ipam choruſcantem
radiū transformata. in īmobili diuino bono
etiam īmobilis p adheſionem efficit̄. Eſt eī
naturale exemplū ꝙ qn̄ aliquid trāſforma
tur in aliud accipiat ꝓprietates ꝛ ꝯditōnes
illius nature in quā trāſformat̄. ſicut pꝫ in li
gno quod in igneꝫ trāſformat̄ ꝙ grauitate
et frigiditate. ac etiaꝫ hūiditate depoſita. ac
cipiat leuitatē. ſiccitatem ꝛ caliditatē ipius
ignis. Sic mens deuota cū in lumen thear
ticum tranſformat̄. pdit oēm flexibilitateꝫ
inclinatiōis ad malū. ꝛ pt adeo ſe iūgere in
bono diuino ꝙ p feruentē affectū firmat̄ et
figuratur. vt quodāmō immobil̄ efficiatur.
Iuxta illđ eccī. xv. Firmabit̄ in illo ꝛ non
flectet̄. De hac imobilitate anime ſiue z
mentis ſcribit̄ in ps. Qui confidūt in dn̄o
ſicut mons ſyon nō ꝯmouebit̄ ineternum.
qui habitat in iheruſaleꝫ. In quibus verbis
ſolēniter reſpōdet ꝓpheta quadruplici taci
te queſtioni. Primo nanꝙ poſſet queri q̄
ſint illi ſpūs. qui ad iſtam immobilitatē p
ueniūt. Secundo vbi talis immobilitas ꝯ
feratur. Tercio quando det̄. Quarto queꝫ
fructū anima ex illa immobilitate cōſequit̄.
Ad primā reſpondet cum pmittit. Qui cō
fidunt in dn̄o. naꝫ illi ſoli ad hanc immobi
litatem pungunt. qui omnē ſpem ſuaꝫ in ſo
lo deo ponūt omnia creata ꝛ tranſitoria pro
pter ipm velut ſtercora reputātes. Ad ſecū
dam rn̄det cum ſubdit. ſicut mōs ſyon. Nā
illa mobilitas non dat̄ niſi in monte ſyon.
id eſt altitudine contēplationis diuine per
quam anima rapit̄ in abyſſum diuīe lucis.
ꝛ in ipo diuino bono immobil̄ redditur qꝛ
vnum cū ipo efficitur. Qui enī adheret dn̄o
vnus ſpūs eſt cū eo. vt dic apl̄s ad corint.
Hāc vnitatē petebat xpc. iohis. xvij. rogo
inqt te pr̄ vt ſint vnū in nobis. ſic ego et tu
vnū ſumꝰ. Ad terciā rn̄dꝫ cū annectit. Qui
hitat in ihrlm. Nā tūc pmo mēs deuota im
mobilitatē ꝯſequit̄ cū incipit eſſe ciuis cele
ſtis ihrlm. hoc eſt cum oēs motus anime
in pfecta pace et quiete poſſidet. ita ꝙ nul
lus motus inordinatꝰ erumpat in ipſa ꝯ di
ctamē ꝛ iudiciū rōis. qđ optime figuratū ē
in ſalomōe. q nō pmo. ſcđo l̄ tercio āno reg
ni ſui incepit edificare tēplū diue maieſtati
ſed in q̄rto āno. Ex q̄ dat̄ intelligi ꝙ pmo
oꝑtꝫ hoiem vincere oēm carnis petulantiā ꝛ
oīm viriū inferiorꝫ repugnantiā ꝛ oēm mūdi
vanitateꝫ et gloriā. et tunc demū poterit in
mente deuota in bonū diuinū p feruēs deſi
deriū trāſformata. ſpūale tēplū diue pn̄te

virtutū ſerie fabricari. ꝛ hoc ſignant innuit
Johānes in apocalipſi. iij. cū dicit. Qui vi
cerit faciam illū columnā in templo dei mei
hoc eſt mētem eius imobiliter figam in bo
no diuino. et foras non egredietᷣ amplius.
Talis mens nunꝙ̃ retrahitᷣ a ſuauitate di
uina. vt in rebus tranſitorijs terrenū aliqͦd
concupiſcat. ſed clamat iugitᷣ cū propheta.
Michi adherere deo bonū eſt. ponere ī. do
mino deo ſpem meā. Ad quartā reſpondet
cū interponitur nō commouebitᷣ ineternū
in quo innuit ꝙ iſtum fructū aīa ex illa im
mobilitate conſequitᷣ. ꝙ mēs ipa ex dulco
re diuine ſuauitatis adeo in bono diuīo fir
matur ꝙ nunꝙ̃ ab eo poteſt diuelli. nec per
aliquē deceptōem diaboli ad aliquod trāſi
torium delectabiliter inclinari. Quia ſic di
cit bernardꝰ. Reſpectu illius dulcedīs. om
nis aliena iocunditas meror. amarū eſt om
ne dulce. et oīe pulcrū fedum. et oīe qͦd
trāſitorie delectat moleſtū. Vñ talis mens
bene pōt dicere cum aplo. Michi mundus
A crucifixus eſt ꝛ ego mūdo ¶ Secundo do
minus manēs in anima dat ei virorem im
marceſſibilem quod patꝫ. Nam ex ſuauita
te diuine p̄ſentie tantus feruor deſiderij et
ardor ꝓficiendi menti deuote innaſcitur. ꝙ
ſpretis omnibꝰ tranſitorijs nullū opus vir
tuoſum eſt adeo graue ꝛ aſperꝫ. quod nō le
ue ꝛ dulce reputet. ex nimio feruore diuini
amoris. Quia ſcḋm Auguſtinū oīa dura ꝛ
aſpera leuia. et ꝓpe nulla facit amor diuinꝰ.
Cuius exemplū habetᷣ in multis ſanctis. q̄
potius mori elegerūt ꝓpter chriſtū q̄ꝫ viue
re in. glīa ſine xp̄o. Ex feruore nanꝙ̃ carita
tis nulla genera tormentoꝝ grauia putaue
runt. ſed vt dulcia acceperūt. Quare btūs
Laurentius inſultās dicebat ceſari. Diſce
miſer virtutem dñi mei Jheſu xp̄i. quia car
bones tui non ardorē. ſed refrigeriū michi
preſtant. Nec mirꝫ ſi talis mens in cōtinuo
virtutū virore ꝑmaneat. cū ſit tanꝙ̃ arbor
plantata ſecus decurſus aquaꝝ. ꝛ fluenta ce
leſtium gratiarū ꝓpter quod apte ꝓpheta ī
pſalmo. mentē deuotam p̄dictum fluxū par
ticipantē compat arbori plantate ſecus de
curſus aquaꝝ. q̄ ſꝑ viret ꝛ fructificat in ope
ribus virtuoſis ꝛ foliū eius nō defluet nᶜ mar
ceſcit. Arbor illa ē volūtas ꝛ feruēs ꝓficien
di deſideriū. donis celeſtibꝰ irrigatū ꝛ fecū
datū que ſꝑ in virore ꝑdurat. qꝛ in grā ſꝑ
ꝓficere deſiderat. Cuiꝰ etiā foliū nō defluit
qꝛ ſꝑ in decore ꝛ virtutis virore ꝑſiſtit. ꝛ oīa
virtutū opa ſcḋm formā ꝛ menſurā recte rōnis
ordinat ꝛ diſponit. Foliū eē illius arboris
nō marceſcit ꝛ ſiñ tedio ꝛ d̄ſidia opa ſua eli
cit. et iō in ꝯtinuo virore ꝓficiēdi ſubſiſtit. B
¶ Tercio dñs manēs in aīa dat ꝯ carnalia
dulcorem inexceſſibilē. Cum eñ ſpūs in lu
mine theartico primā veritatē ut eſt viatori
poſſibile ſenſit limpida contemplatōe. tunc
dulcore inexplicabili ꝑeſtuans. deſiderium
eius dilatatᷣ ad ſummū boni amplexū. ſpūa
lia brachia extēdēdo ꝛ dulcedinē diuine p̄
ſentie ſuauiſſime degustando. Gemia autē
brachia poſſunt dici vigor intellectus. ꝛ ar
dor affectus quibus aīa dilectum dulcitᷣ
aſtringit. quia ſolum ꝑ actus illaꝝ potentia
rum boni diuini capax et particeps eſſe p̄t
Tunc veraciter dicere poterit cum ſponſa.
Canticoꝝ. iij. Tenui eum nec dimittaꝫ do
nec introducā eum in domū matris mee. et
in cubiculū genitricis mee. Domū patris
ſponſa vocat vbertatē et affluentiam diuine
preſentie a qua omnis ſacietas et gratie fe
cunditas in animā deriuatᷣ. Verū quia diui
na eſſentia mentē non quietat. put appreh̄ē
ditur ſub ratōe boni generaliter. ſed ſolum
ſub rōe obiecti beatifici. Jdō ad hoc inſinu
andum. aīa non ſolum appetit introduci
in domum matris mee. ſed in cubiculum
genitricis. quod nichil aliud eſt q̄ꝫ ipſa di
uina eſſentia ſub rōne obiecti beatifici. et vt
exēplar et ydea rōnalᷣ creatᷣe. qꝛ vt ſic hab̲t
mentē totalē ꝓprie quietare. Ad hūc dulco
roſum amplexū. apls aſpirabat cū dicebat
Sequor aūt ſi quo mō apprehēdā a q̄ ꝛ ꝯp̄hē
ſus ſum. ¶ Sed circa illa vba ſponſe. Te C
nui eum ꝛc̄. Querit Gilbertus ſuꝑ cantica
di. Quādiu aīa in hac vita eſt. mutabilᷣ
eſt naturaliter. ita ꝙ a ſuo cognoſcere et a
ſuo velle poteſt ſe conuertere ad quodcūꝙ̃
ſibi conueniēs placens. et eſt ita mutabilᷣ ꝙ
nō habꝫ ſecuritatē continue permanendi in
gratia. et quomō poteſt tunc ita audacter.
et ita ſecure dicere. Tenui eum ꝛc̄. Rñdet
Gilbertus di. Verꝫ eſt q̄ꝫdiu aīa eſt in hac
vita. nō eſt in tuto poſita. nec p̄t eſſe ſecura

Unde quādo dicit. ꝙ nunq̄ velit dimitte-
re Jheſum tantū eſt dictum. Omne ſtudiū
meum et oēm ſolicitudinē meam ad hoc cō
vertā ꝙ ihesus ita penes me maneat. ꝙ ip̄e
a me et ego ab ip̄o nunq̄ recedā ⁊c̄. Scd̄o
querit̄ circa illa verba Pauli. Sequor ⁊c̄.
Cum eni Paulus fuerit ꝯphenſus totalit̄
ſm oēm modū quo cognoſcibilis erat. talis āt
mod⁹ ꝯphenſionis reſpectu dïne nature nō cō
petit creature Quō ergo dic̄ ꝯphendā eū a
quo ⁊ ꝯphenſus ſū. Et alibi dic̄. Tūc cogno
ſcam ſicut ⁊ ꝯgnitus ſū. Ad qđ dicēdū q̄ hec
ſilitudo attendit̄ nō q̄tum ad efficaciā ꝯp-
henſiōis. q2 talis impoſſibil' eſt creature. vt
pꝫ Johis. i. Deū nemo vidit vnq̄. ſꝫ ſolū
attendit̄ q̄tum ad īmediatōem cognitiōis
d̄ qua. i. Johānis. iij. Scim⁹ āt cuꝫ appue
rit ſimiles ei erim⁹. q2 videbim⁹ eū ſicuti ē.
Et in ps. Et in lumie tuo videbim⁹ lumen
hoc eſt teip̄m q̄ es lumē diuinū ſubſiſtens.
vt dicit Aug. Nā ſicut lumē diuinū ſeip̄m
⁊ oīa alia in ſeip̄o ⁊ p ſeipꝫ compꝛehendit. ita
ip̄m verbū eternū ⁊ omnia alia in ip̄o et per
ip̄m compꝛehendent ⁊c̄.

Feria tercia paſce

Stetit Jheſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ. et dixit eis pax vobis. Lu. vl.

Scd̄m naturales ad veraꝫ cognitōnem
facti alicui⁹ tria requirūt̄. ſ. viſus. tact⁹. ⁊ au
ditus. Primo rē videndo. magnā ſuſcipi
mus dr̄ñtiaꝫ vnius ab altero. quia d̄r in de
ſenſu ⁊ ſenſato. Viſus multas reꝝ dr̄ñtias
nobis demōſtrat. Nam ꝙ auris nō pōt audirē
nec manus tāgere. oculus certificat. Ideo
teſtimoniū viſus admittit̄ qđ non fit de ſo
lo tactu vel auditu. Extra de teſt. ⁊ atteſta.
Nam in lr̄is. Sed viſus etiā quandoq̄ decipit̄.
neceſſe eſt vt etiā tactu factum notificet̄. ſic
baculus in aqua currēte videt̄ fractus. qui
tamē p tactū pbat̄ rectus. Contingit etiā qn
q̄ viſū pariter ⁊ tactū d̄cipi. qđ ſolū p auditū
certificat̄. ſicut Geñ. xxvij. d̄r de yſaac q̄ p
filiū ſuū Jacob deceptus fuit tāgendo ⁊ vi
dendo. nō decipiebat̄ audiēdo d. Vox quidē
vox Jacob. ſed man⁹ ſūt Eſau. Ad ꝓpoſitū
xp̄s volēs ſuā reſurrectiōem certificare ⁊ ſe
ſurrexiſſe oñdere ⁊ pbare. his trib⁹ ſenſib⁹
voluit ſentiri ⁊ expiri vt ergo eū pfecte vide
rent. ſtetit in medio diſcipuloꝝ. ⁊ ꝙ viſu nō
deciperet̄ voluit etiā tactu palpari di. palpa
te. Et vt etiā voce auditum eoꝝ certificaret
loquit̄ eis d. hec ſūt verba. Dicit ergo ver
bum thematis. Querit̄ an argumēta fa
cta poſt xp̄i reſurrectōeꝫ fuerint efficacia ad
reſurrectōis pbatōem. Rñdet rych. iij. ſup
ſniās. di. xxi. ꝙ ſic. quia ex quo oīs nr̄a ꝯgnitō
. ſ. poſterioꝝ orit̄ a ſenſu. xp̄us ergo volens
pbabiliter oñdere ſuam reſurrectōem. ſenſi
biliter. viſu. auditu. ⁊ tactu eam māifeſtauit
quia pbendo ſe palpabilē. pbauit ſe verum
corpus hr̄e. cū nihil poſſit palpari niſi corp⁹
Vñ dixit diſcipul' putātib⁹ ſpm̄ videre. pal
pate ⁊ videte. q2 ſpūs carnē et oſſa nō habet
ſicut me videtis hr̄e. Sed demōſtrādo cy-
catrices. pbauit ſe idem corp⁹ numero hr̄e
quod añ hūit. q2 poſtq̄ Thōas cicatrices
vidit et tetigit ſtatim credidit eius deitateꝫ
et hūanitatem, di. Dñs me⁹ et deus me⁹.
Sꝫ comedēdo pbauit ſe viuere. ꝯ mortua
que cibū nō capiūt ſed clauſis ianuis intrā
do pbauit illud corpus habere dotē ſubti
litatis. ⁊ p ꝯñs eſſe glificatū Sic ergo patꝫ
p illa ſenſibilia argumēta. ꝙ chriſtus vere
reſurrexit. Sed queris cur deletis alijs vul
nerib⁹ cicatrices. v. vulneꝝ ſibi reſuauit in
corpe glorificato. Dico ꝓpter tria Primo
vt reſurgendo his ſuam reſurrectōem certi
ficaret. vt dictum ē. Secundo vt ſic confix
us vultui paterno appereret. ⁊ pro nobis in-
terpellaret. Vñ Bernard⁹. Secuꝝ acceſſū
habes o homo ad deum patrē vbi mater añ
filium. ⁊ filius ante prēm. Mater oſtendit
filio pectus ⁊ vbera. Filius oſtendit patri la
tus ⁊ vulnera. Nulla ergo poterit eſſe rpul
ſa vbi tot ſunt caritatis inſignia. Tercio vt
in iudicio omib⁹ monſtraret. in quibus ele
cti magnam habebunt conſolatiōem. repro
bi vero confuſionem videndo eum in queꝫ
tranſfixerunt. Apocalipſ pmo. Videbit eū
oīs oculus. Sed quomō fuit corpus xp̄i
palpabile cum ſcd̄m philoſophū neceſſe ſit
omne palpabile eē corruptibile. Alexāder
de hales dicit. ꝙ corpus glorificatuꝫ de ſui
natura habet poſſe palpari ſi vult. et ſi non
vult nō palpat̄ nec ſentit̄. ⁊ hoc oñdit btūs
Grego. xiiij. moraliū ſup illud Job. rurſū